

N:o 9/-28 .

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 9/-28 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting i anledning av landstingsmannen Erik Flodins m.fl. petition om ändring av särskilda paragrafer i landskapslagen om jakt i landskapet Åland av den 8 juni 1925. Sedan landstinget den 21 innevarande november för utlåtande påskjutit ovannämnda framställning till lagutskottet, får detta i anledning därav värdsammast framhålla följande:

Lagutskottet har med intresse tagit del av berörda framställning som vittnar, om att landskapsnämnden äger en ingående kännedom om vår skärgård och dess förhållanden samt om förekomsten av vilt i landskapet. Därför kan lagutskottet i huvudsak förena sig om ifrågavarande framställning. Förslag till ändring och tillägg i § 19 må likväl här göras. Emot § 18 har lagutskottet icke haft något att påminna.

Då får kreaturen, vilka jakthundar ha stor benägenhet att riva, ännu i oktober månad förekomma i skogar och på holmar, har lagutskottet med fäst avseende å de önskningsmål, som i anledning därav under remissdebatten i landstinget uttalades, velat föreslå, att jakten å hare skulle, såsom även nu är fallet, börja den 1 november, men i dess ställe utsträckas till och med den sista februari.

Beträffande sjöorren har det anmärkts, att den, såsom varande en sträckfågel, som icke häckar i landskapet, ej vore i behov av fridlysning och att den därför borde utgå från punkt 3. Enligt vad det uppgivits torde den vara föremål för skytte huvudsakligast i Kökars skärgård. Lagutskottet har ansett sig kunna godtaga sagda anmärkning.

Från flera håll har det uttalats en önskan om att tiden för skytte å svärthane borde i någon mån förlängas. Förslag har gjorts därom att nämnda tid borde begynna redan den 25 maj i stället för den 1 juni, såsom i framställningen föreslagits, samt sedan pågå till och med den av landskapsnämnden föreslagna dagen eller den 12 juni. Detta förslag har i lagutskottet gillats.

Landskapsnämndens förslag om förlängd tid för skjutande av ejderhane i Vårdö, Kumlinge och Brändö socknar samt Sottunga kapell har lagutskottet på skäl, som i framställningen anförts, omfattat, men likväl med en viss begränsning för Vårdö socken. Enligt utskottets förmenande borde denna förlängda jakträtt tillerkännas blott de delar av Vårdö socken,

vilka gränsa emot Delet, emedan, om denna begränsning icke bleve vidtagen, därav i så fall borde följa, att även Sund och Saltvik socknar under sådant förhållande borde komma i åtnjutande av den förlängda jakträtt varom nu är fråga.

Enligt sista momentet i § 19 har landskapsnämnden föreslagit, att densamma skulle bemyndigas att för en tid av högst fem år bevilja jakträttsinnehavare rätt att utan hinder av den påbudna inskränkningen i jakttiden utnyttja visst villebråd. I lagutskottet har även detta moment godtagits, men med en inskränkning av den i förenämnt avseende uppgivna tiden, som enligt lagutskottets förmenande borde utgöra högst tre år.

Med tanke därpå att visst slag av vilt kunde bli för starkt decimerat och att skyndsamma/^{skydds-/}åtgärder i anledning därav borde vidtagas, har lagutskottet tänkt sig ett tilläggsmoment till § 19, enligt vilket moment landskapsnämnden vore berättigad att för ett år i sänder fridlysa visst slag av vilt. Skulle det sedan visa sig, att beståndet av sådant vilt under fridlysningsåret icke i nämnvärd mån ökat, skulle naturligtvis landskapsnämnden ånyo och för övrigt så länge som den ansåge det nödigt vara berättigad att påbuda fridlysning av sådant vilt, som vore i behov därav, men likväl blott för ett år åt gången. Då ett lagstiftningsförfarande toge, såsom envar har sig bekant, en alltför lång tid i anspråk och vore för övrigt förenat med onödigt vidlyftiga omgångar, synes det utskottet som om nyssnämnda förslag borde godtagas.

Lagutskottet får fördenskull föreslå

att landstinget ville godkänna landskapsnämndens framställning i ärendet, dock med följande lydelse av § 19 nämligen:

"Jakt å annat nyttigt villebråd vare tillåtet under följande tider:

1) Hare från och med den 1 november till och med den sista februari dock vare frukt- och grönsaksodlare berättigad att jämväl under övriga tider av året avliva hare inom odlingsområdet, men sålunda erhållan fångst må ej tillsalubjudas;

2) Gräsand, bläsand, stjärtand, krickand, årta, skedand, vildgås, morkulla och beckasin från och med den 1 augusti till och med den sista februari;

3) Vigg, brunand, knipa, samt stor-och småskrake eller pracka från

och med den 1 september till och med den 5 maj;

4) Ejderhane eller gudunge från och med den 1 juni till och med den 5 maj;

5) Svärthane från och med den 25 maj till och med den 12 juni;

6) Orrtupp från och med den 15 augusti till och med den sista februari;

7) Björktrast från och med den 1 juli till och med den sista februari.

I Kumlinge och Brändö socknar, Sottunga kapell samt de delar av Vårdö socken, vilka gränsa till Delet, vare jakt å ejderhane ävensom i moment 3 nämnda fågelarter tillåten till och med den 15 maj.

Dock kan landskapsnämnden för högst tre år i sänder, efter natur-skyddsinspektörens hörande, ifråga om de under mom. 2,3,4 och 5 upptagna fåglar bevilja enskild jakträttsinnehavare eller ^{sådan} lagligen inregistrerad jaktvårdsförening, varom i § 10 nämnes, rätt att utan hinder i sagda moment påbjuden inskränkning i jakttiden utnyttja däri upptaget villebråd, men må detsamma ej tillsalubjudas.

Likaså äge Landskapsnämnden rätt att för en tid av ett år i sänder, antingen för landskapet i dess helhet eller i viss eller vissa delar därav, fridlysa sådant vilt, vars bestånd kan anses vara hotat.

Mariehamn den 23 november 1928.

På lagutskottets vägnar:

